

عنوان مقاله:

تحلیل و بررسی تطبیقی انسان شناسی در آراء مولوی و ابن عربی

محل انتشار:

مجله ادیان و عرفان، دوره 56، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

مرصیه کاظمی - دانش آموخته دکترا، گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران.

سید علی اصغر میرباقری فرد - استاد، گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران.

خلاصه مقاله:

در عرفان اسلامی، شناخت انسان از ارکان مهم دستیابی به معرفت حقیقی به شمار می رود و به همین دلیل توجه به دیدگاه های انسان شناختی عرفا در تبیین مبانی و اصول بینش عرفانی آنان دارای اهمیت بسیاری است. ما در این پژوهش، مولوی و ابن عربی را به عنوان نمایندگان سنت اول و دوم عرفانی در نظر گرفته ایم؛ مولوی به عنوان عارف بزرگ سنت اول که وسیع ترین مجال را برای طرح دیدگاه های این سنت در حوزه انسان شناسی فراهم کرده است و محیی الدین ابن عربی به عنوان چهره برجسته سنت دوم عرفانی که آرا و اندیشه های عرفانی وی، الهام بخش بسیاری از بزرگان عرفان و ادب اسلامی بوده است. مقاله حاضر، از طریق مقایسه و تطبیق دیدگاه های مولوی و ابن عربی درباره کلیات مبانی انسان شناسی، بررسی مراتب انسان و تبیین ویژگی های انسان های کمال یافته، به این پرسش پاسخ می دهد که آیا نظام فکری و مبانی عرفانی این دو عارف پرآوازه، متفاوت از یکدیگر اند.

کلمات کلیدی:

انسان شناسی، مولوی، ابن عربی، سنت اول عرفانی، سنت دوم عرفانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1888909>

